

KOŚCIÓŁ SAINT MERRY KOŚCIÓŁ ŚWIĘTEGO MEDERYKA (MEDERICUSA)

I. HISTORIA

Kościół Świętego Mederyka mieści się na skrzyżowaniu dawnej drogi rzymskiej Północ-Południe, dzisiejszej ulicy Św. Marcina (Saint Martin) i dawnej trasy Wschód-Zachód odpowiadającej obecnie ulicom: Świętego Antoniego (Saint Antoine), rue de la Verrerie i Świętego Honoriusza (Saint Honore).

Może by uznawany za jeden z piękniejszych kościołów Paryża. W ósmym wieku Meredyk (Merry), opat zakonu Świętego Marcina z Autun, przebywał i zmarł w miejscu gdzie znajduje się obecnie kościół. W 884 roku, podczas ostatniego oblężenia Paryża przez Normandów, Mederyk został proklamowany patronem prawobrzeżnego Paryża.

Z budowli z początku trzynastego wieku pozostało jedynie okno widoczne od ulicy Św. Marcina. W tym okresie proboszczem był Jan Beaupere, jeden z członków trybunału sądzącego Joannę d'Arc. Już od czasów Św. Ludwika w sąsiedztwie kościoła działało zgromadzenie kupców pochodzących z Lombardii. Do grona parafian zaliczali się młody Boccaccio (ur. w 1313r.) oraz Święty Edmund - późniejszy arcybiskup Canterbury.

Dzisiejsza konstrukcja kościoła, pochodząca z lat 1500-1550, wyróżnia się obecnością dodatkowej nawy od strony południowej oraz wzorowanym na Katedrze Notre-Dame planem: chór i nawa główna mają tę samą długość. Nazywano go "małym Notre-Dame" a posługę kapłańską sprawiło w nim siedmiu kanoników z kapituły przy Notre-Dame.

Piętnastowieczny styl gotycki konstrukcji ujawnia się wpływem angielskiego gotyku zwanego "płomienistym" (okna i złączenie transeptu z nawą), natomiast linie wnętrza pozostają wyjątkowo surowe i jednolite architektonicznie.

W osiemnastym wieku, pod wpływem panujących nurtów, chór kościoła wyłożony został marmurem podobnie jak w katedrze Notre-Dame kilka lat wcześniej. Prace wykonane zostały przez znanych rzeźbiarzy Slodtz. W tym samym okresie architekt Boffrand zaprojektował kaplicę zwaną "kaplicą komunii świętej" znajdującą się przy ulicy de la Verrerie.

Jednym z widocznych wyrazów sztuki baroku jest powrót do linii zaokrąglonych, w nurcie barokowym kopuła jest symbolem sklepienia niebieskiego (światło padające z góry). Przekaz tej w głównej mierze gotyckiej architektury, ujawniającej się szczególnie w witrażach zainspirowany jest ewangelicznym przesłaniem św. Jana: "Bóg jest światłością", natomiast wewnętrzna dekoracja odnosi się do tematyki papieskiej popularnej po mającym miejsce Soborze Trydenckim oraz do Odnowy duchowej XVII-go wieku. Piękno jest uważane za jedną z dróg wiodących do Stwórcy, a Eucharystia otrzymuje znacznie większe znaczenie.)

II. GŁÓWNE DZIELA SZTUKI

- Duże witraże nawy głównej pochodzą z początku szesnastego wieku. Najbardziej wyjątkowe usytuowane są nad dwiema pierwszymi arkadami od strony Sekwany ilustrujące sceny z życia św. Mikołaja z Myre oraz sceny z życia św. Agnieszki.
- Osiem witraży chóru i transeptu z około 1540 roku są prawdopodobnie rękodziełem Pinaigriera. Witraż po prawej stronie transeptu przedstawia czterech ofiarodawców z rodziny Etienne Marcel. Trzy kolejne witraże chóru ilustrują działalność apostołską św. Piotra. Witraże po stronie północnej chóru opisują historię Józefa w Egipcie.
- W nawie głównej znajduje się ambona z 1753 roku rzeźbiona przez P.A.Slodtz.
- Na ołtarzu lewego transeptu znajduje się obraz pędzla Szymona Vouet (1640) przedstawiający św. Meredyka uwalnianego więźniów.
- Na murze trzeciej kapliczki w lewym obejściu chóru znajduje się fresk namalowany przez Chasseriau w 1843 roku, przedstawiający Matkę Boską Egipską.
- W chórze, nad ołtarzem, "Gloria" wykonana przez M.A.Slodtz w 1758 roku. Słońce otoczone kręgiem aniołków dekoruje napis "Jestem światłością świata (droga, prawda) i życiem" - Jan IX,5 oraz Jan XIV,6
- Obraz Niebieskiej Dziewicy na ołtarzu po prawej stronie wejścia na chór jest namalowany przez Carlo Van Loo w 1765 roku.
- W kaplicy Komunii Świętej, przy dodatkowej nawie po prawej stronie, dwie bardzo piękne płaskorzeźby braci Slodtz przedstawiają anioła trzymającego Biblię i anioła trzymającego kielich mszalny. Nad ołtarzem w tej kaplicy znajduje się obraz pędzla Karola Coypel przedstawiający pielgrzymów z Emmaux.

• Renesansowa drewniana bariera, zamykająca kapliczkę informacyjną znajdującą się po lewej stronie wejścia głównego, pochodzi z dawnej kaplicy Instytucji Sędziów Handlowych (poprzednik Izby Handlowej).

• Główne organy zostały odrestaurowane w 1781 roku przez słynnego mistrza rzemieślników organowych Clicquot. Pośród organistów jedynymi ze słynniejszych byli Nicolas de Bègue i C.Saint Saëns. Drewniana obudowa pochodzi z XVII-go wieku.

• W wieży dzwonnicy nad lewym wejściem od ulicy św. Marcina, znajduje się najstarszy zachowany dzwon paryski, odlany w 1331 roku. Uniknął on zniszczenia w czasach Rewolucji Francuskiej.

III. KOŚCIÓŁ ŚW. MEDERYKA DZISIAJ

Obecnie w kościele św. Mederyka mieści się parafia i Centrum Duszpasterskie Halles-Beaubourg.

Animatorami Centrum Duszpasterskiego są laicy i księża starający się utrzymać w kościele miejsce gościnnego i serdecznego przyjęcia, spotkań i innowacji.

Wystawy odzwierciedlają aktualne ludzkie problemy, nadzieje i troski oraz proponują Słowo Boże wyrażone językiem człowieka.

Organizowane w każde popołudnie dysputy otwarte na rozmowę i informację, pozwalają przechodzącym na spotkanie z wiernymi.

W każdą sobotę o godzinie 21 i w każdą niedzielę o godzinie 16 kościół zaprasza na darmowy koncert muzyki klasycznej lub współczesnej.

Nabożeństwo Centrum Duszpasterskiego odbywa się w każdą niedzielę o godzinie 11.15. Centrum Duszpasterskie interesuje się na bieżąco stosunkami międzynarodowymi i Prawami Człowieka, pozostaje w ścisłym kontakcie z wieloma krajami świata, w szczególności krajami Ameryki Południowej, Afryki i Azji.

Niektóre inicjatywy mają na celu spotkanie i wspomaganie cudzoziemców którzy chcą się podzielić troskami, nadzieją lub modlitwą. Bliskość Centrum Pompidou, chęć życia wiarą w obecnym czasie rodzi każdego roku różne akcje, grupy pracy, spotkania, dyskusje etc...

Aby wykonywać powierzoną mu misję i odpowiedzieć na spotkanie wezwania Centrum Duszpasterskie jest otwarte na inne inicjatywy.